

RSDR NIEUWSBRIEF

- [Rest in Peace: Foxy](#)
- [Nieuw in de opvang](#)
- [Twee adoptieritten](#)
- [RSDR Nederland](#)
- [Hond van de Maand: Roma](#)

**CLICK TO
DONATE**

Ontvangt u graag elke maand de Nederlandse RSDR nieuwsbrief met updates over de opvang in Rudozem maar ook Nederlandse RSDR events, ga naar:
www.tinyletter.com/RSDRnieuwsbrief

REST IN PEACE

:

Op 23 juni 2015 hebben wij afscheid moeten nemen van Foxy.

De hond met de twee staarten, Foxy's verhaal.

“Je gelooft nooit wat we vandaag hebben gezien” zeiden Liam en Luke ergens in 2008. “Een hond met twee staartjes!”. “Doe niet zo gek, er zijn geen honden met twee staarten” zei ik tegen ze maar ze hielden niet op, ze hadden echt een zwart hondje met twee staarten gezien.

Ongeveer een week later waren we onderweg in de binnenstad toen de twee jongens heel opgewonden riepen en wezen naar een kleine zwarte hond: “Kijk eens! De hond met de twee staarten!” Van een afstand zag je inderdaad twee staartjes. Hij liep rond voor een winkel op zoek naar restjes eten toen iemand kwam aanlopen en hem een trap gaf. Het arme hondje jankte en rende onze kant op. Toen hij dichterbij kwam, zagen we dat zijn tweede staart sliertige klitten waren. Hij bleef niet lang in onze buurt maar vervolgde zijn zoektocht richting de vuilcontainers. Het was geen jonge hond meer en ik vroeg me af hoe hij het zo lang al had overleefd.

Zonder dat ik het wist, gingen de jongens regelmatig de stad in om contact te zoeken met het hondje. Ze namen steeds een schaar mee voor het geval het lukte de “de tweede staart” weg te knippen. Ze noemden hem Foxy en regelmatig liep hij achter hen aan. Hij sliep op een stukje gras bij een winkel vlakbij ons huis. Hij liep nooit helemaal met de jongens mee naar huis, maar vond het duidelijk fijn om af en toe bij hen te zijn. Ondanks dat de jongens uiteindelijk zijn klitten eraf mochten knippen en hij in hun buurt rondhing, snapte hij nog niet dat ze hem ook aandacht konden geven op een andere manier dus aaien was er niet bij. Hij zag mensen echt als een bron van voedsel en meer niet.

Liam en Luke waren weer een keer in de stad toen ze gejam en geroep hoorden. Ze zagen een aantal bekende jongens die hen vertelde dat Foxy een groep jongens achterna was gelopen richting het bos waar de jongens vogels aan het beschieten waren. Ze begonnen op Foxy te schieten en hij werd vijf keer geraakt (Foxy was vanaf dat moment ook bekend als '50 cent', een bekende rapper/artiest die ook vijf keer beschoten werd en overleefde). Hij rende weg waardoor ze hem nergens meer konden vinden. Sam, onze dochter, liep vaak de stad in en werd met de dag onrustiger omdat ze Foxy niet op zijn normale plekje in het gras zag liggen. Het was al een week later toen ik haar ineens hoorde roepen: "Mam, je moet iets aan zijn verwondingen doen, anders krijgt een infectie en zal hij het niet overleven!" Ze had Foxy in haar armen. We probeerden zijn wonden schoon te maken en te desinfecteren, maar daar was hij eerlijk gezegd niet blij mee en het was duidelijk dat hij zo snel mogelijk weg wou. Hij liep terug naar zijn vaste plekje op het gras waar hij neerplofte en dagenlang alleen maar lag. Hij had niet eens voldoende kracht om eten te gaan zoeken. We brachten hem dus elke dag eten en hoopte er het beste van. Terwijl hij het al zo ontzettend zwaar had, besloten juist nu twee jongens de laatste energie uit hem te trappen. Wij hoorden hier pas later over, want naar aanleiding van deze mishandeling zijn er ook wat rake klappen gevallen tussen wat jongens geloof ik.... Foxy was weer verdwenen en door zijn eerste verwondingen en de herhaaldelijke trappen daarna, dachten wij dat hij zich ergens verstopte en zou overlijden.

De winter kwam, het werd ijskoud en de sneeuw liet niet meer lang op zich wachten. De sneeuw vond ik altijd prachtig om te zien en ik kon urenlang door het raam naar het mooie winterse plaatje kijken. Dit keer, in plaats van me te verheugen op de winter, kon ik alleen maar aan alle straathonden en andere dieren denken daarbuiten, koud en hongerig. Ik staarde naar buiten en naar de sneeuw die steeds hoger kwam te liggen en ik zag ineens in klein zwart hondje, Foxy! Hij liep heel langzaam richting een school waar hij probeerde te schuilen. Liam baande zich onmiddellijk een weg door de sneeuw om voer naar hem te brengen. Hij at het eten en ging weer liggen, kletsnat en bibberend van de kou.

Wat moest ik in vredesnaam doen! Mijn verstand zei exact het tegenovergestelde van mijn gevoel. De meeste families hebben een of twee honden, maar wij hadden onze vier honden al mee verhuisd naar Bulgarije en toen hadden we Ranger al van straat gered. We wisten niet eens of we in Bulgarije zouden blijven, dus het was niet echt verantwoord nog een hond in huis te nemen. Maar hoe ik mezelf ook probeerde te overtuigen, elke keer opnieuw liep ik naar het raam op zoek naar Foxy. Bij het zien van het zwarte hoopje hond bedekt met sneeuw brak mijn hart. Uiteindelijk vroeg ik Liam om Foxy te halen. Foxy liep vrolijk mee, maar bij het hek van de tuin aangekomen vond Foxy het ver genoeg. We probeerden hem op te tillen maar na een snauw en een waarschuwinghap was het duidelijk dat hij daar ging zin in had. Toch pakte we een riem, deden het om zijn nek en probeerden hem met koekjes naar binnen te krijgen. Eenmaal binnen vond Foxy een warme plek op een deken en toen pas zagen we hoe dun en zwak hij was. De volgende ochtend lieten we hem naar buiten en voor we het wisten, sprong hij over een hek, onder een ander hek door en weg was wij! Net Houdini. Toch gingen we elke dag door met dezelfde routine: naar binnen lokken maar de volgende dag verdween Foxy dan weer. Het werd een soort afspraak: Foxy kwam elke avond binnen slapen maar vertrok de volgende ochtend weer. Het was al genoeg stress om er zeker van te zijn dat mijn vier kinderen altijd weer op tijd veilig thuis waren en nu kwam Foxy er ook nog eens bij: ik kon niet slapen tot hij er weer thuis was! Soms kwam Foxy pas twee uur 's ochtends vrolijk aangelopen, blaffend om naar binnen gelaten te worden. Er wordt vaak gezegd dat straathonden heel dankbaar zijn, trouw en zelfs afhankelijk als ze voer en een dak boven hun hoofd krijgen....nou bij Foxy was dit zeker niet het geval. Hij was altijd ondankbaar en heel chagrijnig. Toch werd hij een lid van de familie. Hij stond vaak midden in de deuropening en was niet van plan naar binnen of buiten te gaan. Het gevaar was dat de andere honden dan naar buiten schoten, maar hem verplaatsen was geen optie toentertijd, hij zou zeker gebeten hebben.

Uiteindelijk was het ons gelukt de tuin veilig te maken en Foxy kon niet meer ontsnappen. Na een tijdje kwam Foxy bij ons in de slaapkamer slapen en op gegeven moment zelfs op het bed. Hij zocht nooit genegenheid en was vaak gewoon chagrijnig. Af en toe ging ik met mijn hoofd tegen hem aan liggen en ik voelde (me) zo verdrietig dat hij niet wist hoe hij liefde kon laten zien. Na tien maanden elke nacht bij ons op bed liggen kwam hij naar me toe, duwde mijn boek weg en lag met zijn hoofd tegen me aan. Ik vroeg aan Tony "Wat doet hij?" en Tony antwoordde "Precies wat jij altijd bij hem doet als je met je hoofd tegen hem aan gaat liggen".

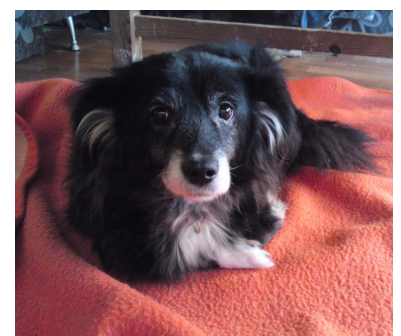
Die avond hadden we dus een doorbraak en Foxy begon aanhankelijker te worden. Hij kwam geregeld naast me liggen op de bank met zijn hoofd op mijn schoot. Snauwen en dreigend blaffen was nog wel vaak aan de orde. Vooral Sam was regelmatig zijn slachtoffer: ging ze op de bank zitten, begon Foxy te blaffen. Ook Tony werd geterroriseerd door Foxy. Hij bleef dan rondjes rond zijn benen rennen waardoor Tony hem niet te pakken kreeg om hem naar buiten of binnen te brengen. Als het regende en hij moest naar buiten dan draaide hij zich op de trap razendsnel weer om als Tony hem wilde pakken en rende weer terug. Foxy vond het ook geweldig om papier te verscheuren: brieven, boeken, vuilnis, noem maar op! Vaak probeerde hij ook chocola van ons af te pakken, duidelijk een lekkerbek. Met Moederdag kreeg ik chocola cadeau van Kerry. Wetend dat Foxy chocola lekker vond, verstopte ik deze veilig in mijn nachtkastje om er later van te kunnen genieten. Nou helaas was dat niet het geval, want ik liep mijn slaapkamer in en Foxy zat op bed met de lege chocolaverpakking! Na dagen onnodig zorgen gehad te hebben dat hij ziek zou worden, veranderden mijn zorgen in boosheid omdat hij MIJN doos chocola had opgevreten. Iedereen werd een beetje gek van Foxy maar ik verdedigde hem altijd en al snel had hij een derde naam gekregen: "hij die nooit iets fout doet". Toen Sam was bevallen van haar dochter Nikita maakten we ons toch wat zorgen over Foxy. Hij had weinig geduld met volwassenen, hoe zou hij met een baby omgaan. Het bleek dat wij ons onnodig zorgen hadden gemaakt, want hij vond Nikita geweldig en lag altijd naast haar. Hetzelfde geduld had hij met Kerrys dochter Yana. Foxy was ook altijd geliefd door de pups in huis. Hij speelde nooit met hun maar ze kwamen altijd tegen hem aanliggen. Zelfs de katten kwamen met hem knuffelen. Volgens een gepensioneerde dierenarts in Rudozem was Foxy al zeker zeven of acht jaar op straat voor hij bij ons kwam wonen in 2008. Toen wij even in het personeelskamer van de shelter woonden was hij erbij en toen we terug verhuisden naar het huis in de stad kwam hij ook mee terug.

Zijn zicht werd steeds slechter, zijn poten en schouders deden veel pijn. Hij kon steeds minder en was al een tijd lang incontinent. Wij moesten hem steeds vaker tillen en we wisten dat de dag naderde dat wij de moeilijke keuze moesten maken om hem in te laten slapen. Het is nooit makkelijk het juiste moment te kiezen, maar toen het zo ver was wist ik het meteen: midden in de nacht hoorde ik Foxy heel hard janken. Hij was door zijn poten gezakt en kon zelf niet meer in een pijnvrije positie komen. De dierenarts kwam naar het huis en ik zat op de vloer met Foxy in mijn schoot. De dierenarts verloor Foxy van zijn pijn. Zo zat ik er nog twee uur lang. Ik kon hem gewoon niet loslaten. Het was alsof hij sliep, op mijn schoot, zoals altijd.

We hielden allemaal van Foxy en ik weet zeker hij ook van ons. Wij zullen hem allemaal missen.

Voor mij blijft hij altijd mijn speciale jongen.

Juni 2015
Diane Rowles

NIEUWS UIT DE OPVANG

Dotty & Momo

Gered 03 juni 2015

De moeder van deze twee kittens is door een aanrijding overlijden. De kittens hadden vloeien, waren helemaal uitgedroogd en hadden honger. Die kittens zijn nu samen met Pigeon en Autumn en doen het uitstekend.

Pixie

Gered 08 juni 2015

Een arts uit Smolian, een mevrouw die Hope en een aantal andere dieren naar de opvang heeft gebracht, belde ons met het bericht dat zij een kitten had gevonden bij het ziekenhuis. Helaas was haar broertje al overleden. Diane was toevallig bij het ziekenhuis op bezoek bij Tony en heeft Pixie direct naar de opvang gebracht.

Marnie

Gered 20 juni 2015

Mensen vertelden ons dat er al twee dagen lang een hond was vast gebonden vlakbij de shelter. Toen Tysan haar vond sprong zij in zijn armen en liet niet meer los. Marnie voelde zich al snel thuis. Zij is ontzettend lief en zachtaardig. In het begin vond zij het leuk met Rocket en Bindi te spelen en daarom zal zij samen met hun een hok delen.

NIEUWS UIT DE OPVANG

Summer & Creamsicle

Gered 20 juni 2015

Summer & Creamsicle kwamen zelf aanlopen bij de opvang, hongerig en zoekend naar aandacht.

Sorrel

Gered 20 juni 2015

Tony zag deze pup door de stad rennen. Ze liep naar mensen toe maar deze jaagden haar steeds weg. Zij is heel lief, maar voelt zich in huis een beetje onzeker. Bambus en Greta zijn haar nieuwe grote vrienden en helpen haar om te wennen.

Sparky

Gered 23 juni 2015

Eigenlijk willen we op dit moment vanwege de drukte geen nieuwe honden in de opvang, maar soms is het moeilijk om nee te zeggen. Luke en Tysan waren 's avonds in de stad en zagen een hond die hulp nodig had. Sparky hoorde blijkbaar al vijf jaar lang bij een familie, maar toen bleek dat hij vlooiën had, werd hij op straat gezet. Tysan, Rumen en Tony gingen op zoek naar het hondje en vonden hem achter de tuin van zijn oude baasjes. Nu doet Sparky het prima ook al duurde het even voordat hij ons vertrouwde. Angel en Daisy geven hem veel steun en elke dag lijkt hij meer ontspannen. Soms blaft hij naar mij als hij niet genoeg aandacht krijgt, echt een lief kereltje.

JUNI ADOPTIE RITTEN

In juni hadden we zelfs twee ritten in plaats van een. In totaal zijn er 27 honden en 1 kat verhuisd naar hun gouden mand of tijdelijke thuis bij pleeggezinnen.

(F)= Pleeggezin

RSDR NEDERLAND

EVENEMENTEN

Op 7 juni was RSDR te vinden in Antwerpen voor de 'Wereld Adoptie Dag'. Met wat hulp van Hanneke hebben Mieke en Dimitri de kraam opgebouwd om zo veel mogelijk spullen te verkopen en RSDR te promoten. Deze dag was heel erg belangrijk omdat RSDR honden en katten weer in België geadopteerd kunnen worden! Voor meer informatie neem gerust online contact op met ons.

'Power for Paws' in Brunsum was het tweede evenement in juni voor de Nederlandse vrijwilligers. Een zonnige dag en met een constante stroom van mensen hebben Hanneke en Margot weer geld kunnen inzamelen voor RSDR en zelfs een potentiële adoptant kunnen spreken. Bedankt aan alle vrijwilligers die deze evenementen weer mogelijk hebben gemaakt!

DONATIES

In de nieuwsbrief van mei zagen we twee pallets, gevuld met gedoneerde spullen en voer, met de vrachtwagen richting Bulgarije gaan. Deze zijn gearriveerd en de foto's en filmpjes zijn te zien op www.facebook.com/rudozemstreetdogrescue. Bedankt aan alle gulle gevers en stichtingen die gedoneerd hebben!

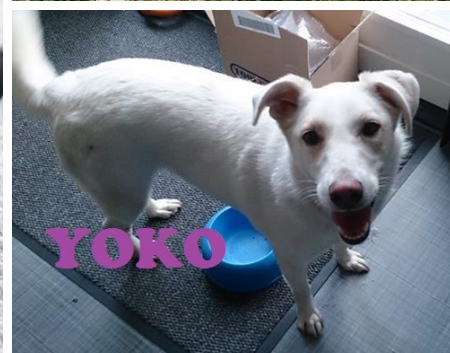
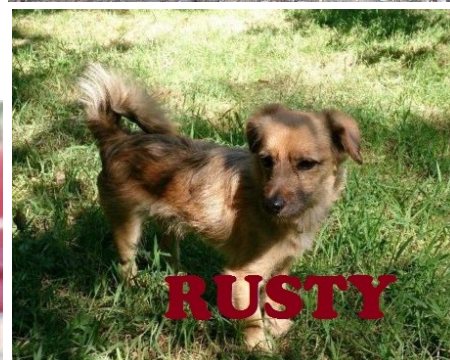
RSDR NEDERLAND

ADOPTIES

Juni was een hele succesvolle maand want we hadden niet alleen twee ritten maar ook nog de eerste adoptie in België! Lumi was de gelukkige die in België haar gouden mand heeft gevonden en is hopelijk de eerste van heel veel succesvolle adopties.

Er zijn van de overgekomen honden in pleeggezinnen nog 2 honden op zoek naar een gouden mand: mooie Iris en lieve Kizzy! Knuffelkont Koda en zachte Snowflake hebben inmiddels hun 'forever homes' gevonden. Ook hebben we nog enkele geweldige honden die helaas herplaatst moeten worden: Beyla en Yoko. Onze herplaatsters Rusty en Fenton hebben al een nieuwe familie gevonden.

Nieuwsgierig geworden naar de honden in pleeggezinnen of de herplaatsters? Kijk op www.facebook.com/rsdrnederland en vergeet niet de pagina te liken om altijd op de hoogte te blijven.

VOOR DE HONDEN EN KATTEN

Dank aan iedereen die spullen heeft gedoneerd en opgestuurd in juni!

Wilt u ook spullen doneren aan de opvang in Bulgarije, stuur dan een email naar streetdogrescue@gmail.com voor het adres.

Via www.streetdogrescue.com/donatehelp.htm is de wenslijst te vinden met spullen die regelmatig nodig zijn in Rudozem. Dit zijn o.a. Advocate of Stronghold pipetjes (voor klein/middelgrote honden), anti-teek & anti-vlooien middelen, ontwormingstabletten, speelgoed, dekens, handdoeken en speelgoed.

Heeft u veel spullen die niet zomaar opgestuurd kunnen worden, neem contact op met ons via rsdr.nl.team@gmail.com of ga naar [facebook/RSDRNederland](https://www.facebook.com/RSDRNederland). Wij kijken samen of deze spullen via de vrachtwagen getransporteerd kunnen worden.

HOND VAN DE MAAND

ROMA

Roma is een reu van vijf jaar. Deze geweldige hond werd vlakbij een fabriek gevonden samen met zijn twee zusjes. Ze werden gevoerd door werknemers van de fabriek, maar waren toch heel voorzichtig rond mensen.

Gelukkig duurde het nadat ze bij RSDR terecht waren gekomen, niet lang voordat deze pups hun vertrouwen in mensen terughadden.

Roma is een grote hond, heel lief, trouw en aanhankelijk. Hij is heel erg energiek en stormachtig rond andere honden dus raden we aan dat hij zonder andere honden geplaatst wordt, maar wel bij een sportieve familie.

Roma is gecastreerd, ontwormd, gevaccineerd en gechipt.

Heeft u de gouden man voor Roma die hij verdient?

Ga naar www.rsdnederland.nl/adopteer-een-hond/goedkeuring-vragenlijst-nl

